

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919200681
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5919200681.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: V. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. G., zastúpený splnomocneným zástupcom Alušic s. r. o., so sídlom Ružomberok, ul. Madačova č. 1/A, IČO: 50 648 420 proti žalovanému: Generali poisťovňa, a. s., so sídlom Bratislava, Lamačská cesta č. 3/A, IČO: 35 709 332, zastúpenému splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Gabrielou Reichovou, advokátkou so sídlom U., ul. P. U. č. XX., o zaplatenie sumy 1.795,17 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 10Csp/22/2019-48 zo dňa 7. novembra 2019 v spojení s dopĺňacím uznesením č. k. 10Csp/22/2019-78 zo dňa 24. februára 2020, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím uznesením

vo výroku I. **z o s t á v a** nedotknutý,

vo výroku II. **p o t v r d z u j e**,

vo výroku, ktorým súd priznáva žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vzniknutých v súvislosti s odročeným pojednávaním dňa 17.09.2019 v rozsahu **100% p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu **100 %**.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Ružomberok rozsudkom č. k. 10Csp/22/2019-48 zo dňa 7.11.2019 žalobu zamietol (výrok I.). Súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal (výrok II.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou doručenou súdu dňa 30.04.2019 sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu domáhal, aby zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť mu sumu vo výške 1.795,17 eur titulom zákonného úroku z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 15.000,- eur predstavujúcej poistné plnenie priznané súdnym rozhodnutím - zmiernom (uznesenie Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 18C/9/2017-77 zo dňa 06.09.2018) za obdobie od 29.04.2016 do 11.09.2018. Okresný súd žalobu ako nedôvodnú zamietol po dôvodne vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaného. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil tým, že v predmetnom spore nepochybne bol úspešný žalovaný, preto mu prináleží podľa § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ právo na náhradu trov konania. Splnomocnený zástupca žalobcu však navrhol postup podľa § 257 C. s. p., keď žalobca je osoba s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 70 % (posudok ÚPSVaR Ružomberok zo dňa 26.04.2013). Poukazujúc na uznesenie Ústavného súdu SR z 08.12.2011 sp. zn. II.ÚS 563/2011-14 súd uviedol, že jednou zo skupín prípadov, ktorých aplikácia ustanovenia § 257 prichádza do úvahy, sú prípady, kedy povinná strana sporu nemôže uhradiť náhrady trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobové a iné pomery oboch strán, prihliada

na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o priznaní čiastočne, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa. Žalovanému tak nepriznal nárok na náhradu trov konania, keď dôvody hodné osobitného zreteľa vzhliadol jednak v dôvodoch zistených z posudku ÚPSVaR Ružomberok - osoba so zníženou pohybovou a orientačnou schopnosťou, odkázaná na kompenzáciu zvýšených výdavkov na hygienu, s obmedzenou schopnosťou samoobsluhy v dôsledku poškodenia telesných funkcií, ale aj v tom, že judikatúra pripúšťa rozdielne právne názory na začiatok plynutia premlčacej doby vo vzťahu k príslušenstvu pohľadávky (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 157/2009 a sp. zn. 2 Obdo 36/2010).

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalovaný prostredníctvom splnomocneného zástupcu a to do výroku II. týkajúceho sa trov konania, ktorý navrhol napadnutý rozsudok v tejto časti zmeniť tak, že vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Žalovaný sa nestotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie. Predovšetkým mal za to, že súd mal rozhodovať o náhrade trov konania aj s použitím ustanovenia § 256 ods. 2 C. s. p., a to s ohľadom na tú skutočnosť, že vo veci sa konali dve pojednávania, pričom prvé pojednanie, ktoré súd vytýčil na deň 17.09.2019 sa odročilo výlučne z dôvodov na strane právneho zástupcu žalobcu, ktorý požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie s pojednávaním vo veci sp. zn. 5C/21/2018, ktoré sa konalo na totožnom súde. Súd rozhodol o tom, že pojednávať nebude, až po vyvolaní veci a zistení účasti na pojednávaní. K požiadavke právneho zástupcu žalobcu o odročenie pojednávania prednesenej po vyvolaní veci v pojednávacej miestnosti, jeho právna zástupkyňa (rozumej žalovaného) uviedla, že žiada, aby sa prípadné odročenie pojednávania zohľadnilo v rozhodovaní o trovách konania. Žalovaný mal za to, že žalobca, resp. splnomocnený zástupca žalobcu, zapríčinil odročenie pojednávania vytýčeného na deň 17.09.2019, na ktoré sa jeho právny zástupca riadne dostavil a mal by preto znášať trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli. Trovy odročeného pojednávania dňa 17.09.2019 zavinila strana žalobcu, preto mal súd rozhodnúť samostatným výrokom tak, že mu prizná náhradu týchto trov konania. Trovy konania za účasť na pojednávaní jeho právneho zástupcu boli neefektívne vynaložené, pretože procesný úkon - pojednanie bol zmarený. Pokiaľ ide o dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré súd mu náhradu trov konania nepriznal, mal žalovaný za to, že so žalobcom predložených dôkazov nemožno takýto záver jednoznačne vyvodiť. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania úspešnej strane sporu stanovuje dve podmienky, ktoré majú byť splnené kumulatívne, a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Mal za to, že v tomto prípade tieto podmienky nie sú splnené. Žalobca si podanou žalobou uplatňoval nárok na úrok z omeškania z istiny v pôvodnom konaní vedenom žalobou. Žalobcovi pritom nič nebránilo v tom, aby si spolu s istinou v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 18C/9/2017 uplatnil aj nárok na priznanie úroku z omeškania. Takýmto postupom, ktorý žalobca zvolil, len zbytočne vyvolal nové súdne konanie. Pritom aj pri uplatňovaní istiny v predchádzajúcom súdnom konaní bol zastúpený právnym zástupcom, ktorý by si mal byť vedomý toho, že s istinou môže žalujúca strana uplatňovať súčasne nárok na jej príslušenstvo. K uplatneniu ustanovenia § 257 C. s. p. žalovaný ďalej uviedol, že súd mu neumožnil vyjadriť sa k aplikácii tohto ustanovenia. V tejto súvislosti poukázal na komentár k § 257 C. s. p.: „Ak súd má v úmysle použiť moderačné právo alebo ak ho niektorá zo strán navrhne, musí súd umožniť protistrane, aby sa k tomu vyjadrila (k zámeru aj k dôkazom). Nie je možné, aby súd dospel k vnútornému presvedčeniu, že je potrebné aplikovať ustanovenia § 257 a strane, ktorá by inak trovy získala, to neoznami, pričom táto by sa to dozvedela až z rozhodnutia. Súd je v prípade použitia § 257 povinný vytvoriť procesný priestor umožňujúci stranám sporu vyjadriť svoje stanovisko k prípadnému použitiu tohto ustanovenia - viď rozsudok ESLP Čepek proti Českej republike (sťažnosť č. 9815/10), ako aj nálezy Ústavného súdu ČR Pl. ÚS 46/13 a sp. zn. I. ÚS 1593/15. Strana má teda právo byť explicitne vyzvaná, aby včas k prípadnej aplikácii § 257 vyjadrila svoje stanovisko (Števec a kol.: Civilný sporový poriadok, Komentár C. H. Beck 2016, str. 942 - 943)“.

3. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa je súd povinný vždy prihliadnuť aj na majetkové, sociálne, rodinné, osobné či iné pomery strán sporu. K vzájomnému vzťahu sporových strán uviedol, že na jednej strane sporu je spotrebiteľ, invalid, bezdomovec, osoba odkázaná na pomoc druhým a na druhej strane sporu je komerčná poisťovňa so štátnou pôsobnosťou. Súd preto podľa neho správne zohľadnil dôvody hodné osobitného zreteľa a dospel k preskúmateľnému a spravodlivému rozhodnutiu. Zároveň poukázal na rôznorodú prax súdov pri posudzovaní premlčania úrokov z omeškania. Bez povšimnutia nemôže ostať ani tá okolnosť sporu, že žalovaný protiprávne zadržoval poisťné plnenie a

vyplatil mu peniaze až po 5 rokoch trvania súdneho sporu, dôvodiac len tým, že neposkytol kompletnú zdravotnú dokumentáciu, i keď z poistnej zmluvy bolo evidentné, že on žalovanému dal súhlas na vyžiadanie si kompletnej prvotnej dokumentácie od ošetrojúcich lekárov a bez akýchkoľvek relevantných dokladov spochybňoval lekárske nálezy jeho ošetrojúcich lekárov. Navrhol preto, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

4. Krajský súd v Žiline prípisom č. k. 8CoCsp/1/2020-76 zo dňa 31.01.2020 vrátil vec okresnému súdu bez meritórneho rozhodnutia ako predčasne predloženú na rozhodnutie o odvolaní žalovaného. Konštatoval, že podľa ust. § 256 ods. 2 C. s. p. ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane. Podľa § 256 ods. 2 C. s. p. rozhoduje súd bez ohľadu na výsledok sporu (úspech vo veci) o náhrade trov konania, ktoré vznikli výlučne zavinením niektorej zo strán sporu. Pretože tieto trovy treba oddeliť od ostatných trov konania, hovoríme o separácii trov. O nároku separovaných trov rozhodne súd samostatným uznesením (výrokom), a to vzhľadom na ust. § 262 ods. 1 C. s. p. v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Trovy, ktoré boli alebo mali byť podľa § 256 ods. 2 C. s. p. separované, nemožno zahrnúť do trov, o náhrade ktorých sa rozhoduje podľa výsledku sporu (§ 255 a § 256 ods. 1 C. s. p.). Proti uzneseniu o nároku na náhradu týchto trov je prípustné odvolanie (§ 357 písm. m/ C. s. p.) a proti rozhodnutiu o ich výške je prípustná sťažnosť (§ 239 ods. 1 C. s. p.). Vzhľadom na uvedené mal odvolací súd za to, že bolo povinnosťou okresného súdu rozhodnúť o nároku trov odročeného pojednávania žiadaného žalovaným na pojednávaní dňa 17.09.2019, a to spolu s rozhodnutím o nároku na náhradu trov celého konania samostatným výrokom, v napadnutom rozsudku, ktorým sa konanie končilo (§ 262 ods. 1 C. s. p.). Podanie žalovaného v tejto časti treba preto posúdiť podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 C. s. p.) považovať za návrh na vydanie doplniaceho uznesenia v zmysle § 225 ods. 1 prvej vety C. s. p. s použitím § 234 ods. 2 C. s. p. Uložil preto okresnému súdu o predmetnom návrhu žalovaného týkajúceho sa trov odročeného pojednávania rozhodnúť v zmysle ustanovenia § 225 ods. 2 C. s. p. s použitím § 234 ods. 2 C. s. p. a doručiť ho stranám sporu. Následne po odstránení nedostatku predložiť potom vec odvolaciemu súdu opätovne za účelom rozhodnutia o odvolaní žalovaného proti rozsudku okresného súdu do výroku o trovách konania spojených s rozhodnutím vo veci samej.

5. Následne okresný súd doplniacim uznesením č. k. 10Csp/22/2019-78 zo dňa 24.02.2020 priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vzniknutých v súvislosti s odročeným pojednávaním dňa 17.09.2019 v rozsahu 100 %.

Pri rozhodnutí vychádzal z ustanovení § 225, § 234, § 256 ods. 2 C. s. p. V súlade s ust. § 256 ods. 2 C. s. p. priznal žalovanému separátne trovy konania za účasť na pojednávaní dňa 17.09.2019 a to z dôvodu, že na predmetný deň súd určil termín pojednávania, pričom právny zástupca v uvedený deň, t. j. 17.9.2019 o 7:00 hod. požiadal o odročenie pojednávania. Súd o tomto odročení už nemal možnosť rozhodnúť a informovať tak žalovaného (tento sa pojednávania zúčastnil), o žiadosti žalobcu, keďže pojednávanie bolo na 8:30 hod. Právny zástupca žalobcu sa na predmetné pojednávanie dostavil, avšak znovu požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že v rovnaký čas sa má zúčastniť pojednávania vo veci sp. zn. 5C/21/2018 tohto súdu. Pojednávania sa mala zúčastniť koncipientka, ktorá však išla na lekárske vyšetrenie. Zároveň právny zástupca žalobcu o 8:50 hod. opustil pojednávacie miesto, súd teda pojednávanie odročil. Podľa súdu zo spisového materiálu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie na deň 17.09.2019 prevzal právny zástupca žalobcu dňa 23.07.2019, teda v predstihu 2 mesiacov, ktorá lehota bola dostatočná na to, aby prípadne požiadal o zmenu termínu pojednávania z dôvodu kolízie. To, že pojednávania sa mala zúčastniť koncipientka právneho zástupcu žalobcu, nebolo preukázané žiadnym poverením a tiež z lekárskeho potvrdenia predloženého súdu vyplýva, že Mgr. Z. F. bola na lekárskom vyšetrení dňa 16.09.2019, či bola na ošetrovaní dňa 17.09.2019, nebolo preukázané. Nakoľko dôvodom na strane žalobcu došlo k odročeniu pojednávania, súd rozhodol, ako uviedol vo výroku doplniaceho uznesenia s tým, že o výške separátnych trov rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

6. Proti doplniacemu uzneseniu okresného súdu podal odvolanie žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu namietajúc, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zároveň je nepreskúmateľné z dôvodu nedostatočného odôvodnenia a namietajúc, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Uviedol, že jeho právny zástupca požiadal o odročenie pojednávania dňa 16.09.2019 o 12:54 hod. (a teda nie, ako uvádza súd, 17.09.2019 o 7:00 hod.) a žiadosť bola doručená súdu dňa 16.09.2019 o 13:05 hod., čo vyplýva z

elektronickej doručky zaslanej advokátovi do jeho elektronickej schránky. Na upresnenie uviedol, že keďže jeho právny zástupca zamestnáva advokátsku koncipientku a dňa 17.09.2019 by došlo ku kolízii pojednávania (advokát sa v rovnakom čase zúčastnil pojednávania na Okresnom súde Ružomberok sp. zn. 5C/21/2018), splnomocnil na pojednávanie v tejto veci koncipientku Mgr. Tatianu Slamkovú. Na dôkaz predložil plnú moc na zastupovanie ňou zo dňa 13.09.2019. Dňa 16.09.2019 advokátska koncipientka informovala advokáta, že sa nedostaví do práce zo zdravotných dôvodov a hneď, ako to bude možné, zašle potvrdenie o návšteve lekára. Advokát dňa 16.09.2019 obdržal potvrdenie o tom, že advokátska koncipientka navštívila dňa 16.09.2019 lekára a predložila potvrdenie o celodennom klude s tým, že v potvrdení bolo uvedené, že ďalšia ordinácia je nutná aj dňa 17.09.2019. Advokát o tejto skutočnosti neodkladne informoval súd a požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, ktorý nastal krátko pred pojednávaním. To, že advokát sa len na krátku chvíľu objavil na konaní sp. zn. 10Csp/22/2019 a ústne vysvetlil dôvody žiadosti o odročenie pojednávania, bolo spôsobené tým, že vo veci sp. zn. 5C/21/2018 začínalo o niečo neskôr, ako bolo uvedené v odvolaní. Zároveň žalovaný uviedol, že išlo o dôvod na odročenie, ktorý nastal krátko pred pojednávaním. Jeho právny zástupca nebol s poukazom na ustanovenie § 183 ods. 4 C. s. p. informovaný zo strany súdu o jeho návrhu na odročenie pojednávania. Advokát nežiadal o zmenu termínu pojednávania z dôvodu kolízie s iným pojednávaním, a to aj z toho dôvodu, že súd by pojednávanie z takéhoto dôvodu neodročil, keďže zamestnáva advokátsku koncipientku, ktorá ho mohla na pojednávaní zastúpiť. Tvrdenie súdu o tom, že advokát mal 2 mesiace na to, aby požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie termínu, je preto z tohto dôvodu právne irelevantné. To, že pojednávania sa mala zúčastniť koncipientka, preukázal plnomocenstvom udeleným koncipientke dňa 13.09.2019. Advokát zaslal potvrdenie, že koncipientka bola na vyšetrení dňa 16.09.2019 s tým, že jej ordinácia bola nutná aj dňa 17.09.2019 a išlo o celodenné vyšetrenie. Žalobca navrhol, aby odvolací súd vydané uznesenie zrušil.

7. Žalovaný prostredníctvom splnomocneného zástupcu navrhol, aby odvolací súd dopĺňacie uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne. Podľa neho nie je sporným, že jeho právna zástupkyňa sa na pojednávanie vytyčenom na súde dňa 17.09.2019 riadne dostavila, pričom zo strany súdu nebolo vopred oznámené odročenie pojednávania. Rovnako nie je sporné, že ani zo strany právneho zástupcu žalobcu im vopred nebolo avizované, že tento má problém pojednávania sa zúčastniť, prípadne zabezpečiť zastúpenie inou osobou (koncipientom, substitútom) a bude z tohto dôvodu požadovať na súde odročenie pojednávania, čím by bolo možné minimalizovať náklady spojené s účasťou a prípravou jeho právneho zástupcu na pojednávaní. On zbytočné trovy v súvislosti so zmareným pojednávaním nijako nezapríčinil a nie je preto spravodlivé od neho požadovať, aby ich sám v konečnom dôsledku znášal. Podľa žalovaného ustanovenie § 256 ods. 2 C. s. p. nedáva súdu na výber, či trovy zavinené niektorou zo strán sporu druhej strane sporu prizná alebo nie, ale v prípade preukázania zavinenia vzniku takýchto trov konania, tieto obligatórne prizná strane sporu, ktorá vznik takýchto trov konania nezavinila. V konaní bolo preukázané, že jeho trov konania súvisiacich s jeho účasťou na pojednávaní dňa 17.09.2019 on nezavinil, ale žalobca, ktorý požiadal o odročenie vytyčeného termínu pojednávania, o čom bolo rozhodnuté až dňa 17.09.2019 po dostavení sa strán sporu na súdne pojednávanie.

8. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím uznesením v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím uznesením v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania a trov odročeného pojednávania ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.) z nasledovných dôvodov:

9. Okresný súd napadnutým rozsudkom v spojení s dopĺňacím uznesením žalobu zamietol, súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal a priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vzniknutých v súvislosti s odročeným pojednávaním dňa 17.9.2019 v rozsahu 100 %.

10. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C. s. p.), zaoberal sa pri posudzovaní veci iba podstatnými námietkami uvedenými v odvolaní žalovaného a žalobcu a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či nedošlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 161 ods. 1 C. s. p.).

11. Žalovaný odvolaním napadol výrok rozsudku okresného súdu v spojení s dopĺňacím uznesením, ktorým súd žalovanému náhradu trov konania vo veci samej nepriznal. V tejto súvislosti hlavne namietal,

že nie sú splnené kumulatívne podmienky pre nepriznanie náhrady trov konania v zmysle ust. § 257 C. s. p. a súd mu neumožnil vyjadriť sa k aplikácii uvedeného ustanovenia.

12. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 257 C. s. p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Z ustanovenia § 255 ods. 1 C. s. p. vyplýva, že občianskoprávne sporové konanie je ovládané zásadou zodpovednosti za výsledok konania, podľa ktorej strana, ktorá mala v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelne uplatnenie alebo bránenie svojho práva. Výnimku z práva na náhradu trov konania podľa pomeru úspešnosti predstavuje len ust. § 257 C. s. p. Uvedené ustanovenie je zamerané, resp. plní úlohu na odstránenie tvrdosti pri náhrade trov konania, ak by sa pri tejto náhrade plne presadila zásada úspešnosti v konaní. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy v prípade, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o výnimočný prípad, pričom výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane strán sporu. Pri skúmaní existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa prihliada súd jednak k majetkovým, osobným a sociálnym pomerom strán sporu, ale rovnako je potrebné prihliadať aj k okolnostiam, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde. Dôležitým je aj správanie strán sporu pred a po podaní žaloby. Pokiaľ súd dospeje k záveru, že pri zohľadnení vyššie uvedených kritérií by sa javilo priznanie trov konania ako neprimerane tvrdé, je na mieste aplikácia ustanovenia o trovách konania podľa § 257 C. s. p.

14. Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie o trovách konania vo veci samej rozhodol aplikáciou ust. § 257 C. s. p. a teda zohľadniac pomery žalobcu a okolnosti danej veci. Dospel k záveru, že okresný súd vzhľadom na uvedené v danej veci správne aplikoval ust. § 257 C. s. p. Odvolanie žalovaného v tejto časti nepovažoval za dôvodné. K námietke žalovaného, že mu súd neumožnil vyjadriť sa k aplikácii § 257 C. s. p., odvolací súd poukazuje na to, že zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 15.10.2019, na ktorom bol prítomný zástupca žalovaného vyplýva vyjadrenie splnomocneného zástupcu, že v prípade, že by súd žalobu zamietol, navrhuje, aby žalovanému náhradu trov konania nepriznal vzhľadom aj na už predložené rozhodnutie o priznaní miery funkčnej poruchy žalobcu, lebo je to osoba s ťažkým zdravotným postihnutím. Navyiac zo zvukovej nahrávky zaznamenaného pojednávania bolo doslovne uvedené, že navrhol, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov lebo súd dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalobcu v zmysle ust. § 257 C. s. p. s ohľadom na jeho ťažké zdravotné postihnutie, to, že je bez príjmu, odkázaný na tretie osoby a štát a pri podávaní žaloby vychádzal z aplikačnej praxe súdov. Žalovaný, resp. jeho zástupca mal tak možnosť sa k návrhu na aplikáciu ust. § 257 C. s. p. vyjadriť. Ďalej odvolací súd nepovažoval za rozhodujúce, že žalobca si mohol nárok ohľadom príslušenstva pohľadávky uplatniť v predchádzajúcom konaní týkajúcom sa istiny. Čo sa týka nepriznania trov konania pre pomery na strane žalobcu, žalovaný tieto v odvolaní vyslovene nenamietal. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím uznesením vo výroku II. o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

15. Žalobca odvolaním napadol rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím uznesením vo výroku, ktorým súd priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vzniknutých v súvislosti s odročeným pojednávaním dňa 17.09.2019 v rozsahu 100 % namietajúc, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, z nesprávnych skutkových zistení na základe vykonaných dôkazov a zároveň je nepreskúmateľné z dôvodu nedostatočného odôvodnenia.

16. Podľa § 256 ods. 2 C. s. p., ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

17. Podľa ustanovenia § 256 ods. 1 C. s. p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

18. Zásada procesnej zodpovednosti vyjadrená v § 256 ods. 2 C. s. p. znamená zodpovednosť za trovy konania, ktoré strana sporu zbytočne zavinila svojím správaním. Zavinenie spočíva v porušení procesných povinností vyplývajúcich zo zákona alebo v súlade so zákonom uložených súdom (napr. v dôsledku sudcovskej koncentrácie), ku ktorému došlo aspoň z nebanlivosti. Predpokladom uloženia

povinnosti na náhradu trov je, že zavinené porušenie procesnej povinnosti malo za následok trovy, ktoré protistrana vynaložila zbytočne. Povinnosť na náhradu trov konania teda vzniká, ak - vznikli trovy, ktoré neboli efektívne vynaložené, pretože procesný úkon bol zmarený, - vznik týchto trov bol v príčinnej súvislosti so zavinením.

19. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vo veci bol určený termín pojednávania na deň 17.09.2019. Splnomocnený zástupca žalobcu prevzal predvolanie dňa 23.07.2019 (č.l. 24 spisu). Podaním - mailom zo dňa 16.09.2019 o 15.44 hod. a elektronicky dňa 16.09.2019 (o 13:04:33 hod.) splnomocnený zástupca žalobcu zaslal súdu ospravedlnenie a žiadosť o odročenie pojednávania, nakoľko bol predvolaný na ten istý deň a hodinu na Okresný súd Ružomberok v inej veci, v ktorej zastupuje 31 účastníkov konania, ktorého organizácia je preto časovo a logisticky náročnejšia, pričom pojednávania sa mala zúčastniť advokátska koncipientka, ktorá ale náhle ochorela 16.9.2019, nemohla prísť do práce, pričom podľa vyjadrenia lekára bude práceneschopná niekoľko dní. Keďže k daným okolnostiam došlo tesne pred pojednávaním (§ 83 ods. 2 C. s. p.) požiadal súd o odročenie pojednávania. Predložil potvrdenie od lekára. Z lekárskeho potvrdenia vystaveného MUDr. L. F., praktickým lekárom pre dospelých v Dlhej nad Oravou vyplýva, že Mgr. Z. F. bola ošetrovaná dňa 16.09.2019. Budúca ordinácia je dňa 17.09.2019. V lekárskom potvrdení je tiež dopísané „platí celý deň“. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 17.09.2019 vyplýva, že sa na pojednávanie ustanovil právny zástupca žalobcu, ako i právna zástupkyňa žalovaného. Prítomný právny zástupca žalobcu pred otvorením pojednávania uviedol, že v zhode so svojím písomným podaním doručeným súdu dnešného dňa žiada o odročenie pojednávania, nakoľko v rovnaký čas na pojednávanie vo veci sp. zn. 5C/21/2018 sa pojednávania mala zúčastniť jeho koncipientka, ktorá je toho času na lekárskom vyšetrení. Na otázku súdu zástupca žalovaného uviedol, že v prípade, že súd odročí pojednávanie, žiada, aby táto skutočnosť bola zohľadnená vo vzťahu k trovám konania. Súd vyhlásil uznesenie, ktorým odročil pojednávanie za účelom opätovného predvolania sporových strán.

20. Podľa § 183 C. s. p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť (ods. 1). Od advokáta možno okrem dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním a okrem prípadu, ak advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje, odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom, vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Od strany možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dala na ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobou, ak k odročeniu pojednávania došlo z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu (ods. 2). Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať (ods. 3). Ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania (ods. 4).

21. Oboznámiac sa s obsahom spisu odvolací súd považoval pre rozhodnutie za rozhodujúce to, že žalovaný sa ustanovil na súd, zmarenie pojednávania nezavinil a v tejto súvislosti mu vznikli trovy konania z titulu právneho zastupovania advokátom. Odvolaciu námietku žalobcu ohľadom nepreskúmateľnosti rozhodnutia z dôvodu nedostatočného odôvodnenia vyhodnotil ako nedôvodnú. Písomné vyhotovenie dopĺňacieho uznesenia zodpovedá náležitostiam podľa § 236 C. s. p. (označenie súdu, ktorý ho vydal, označenie strán a ich zástupcov, označenie prejednávaného sporu, výrok, stručné odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia) a teda aj stručnému odôvodneniu. Aj keď žiadosť žalobcu o odročenie pojednávania bola doručená súdu dňa 16.09.2019 o 13.04 hod. elektronicky (mailom o 15.44 hod.) nebolo možné sa spoliehať na to, že bude v možnostiach súdu o tejto bezodkladne rozhodnúť. Za tohto stavu nič preto nebránilo žalobcovi o uvedenom probléme zúčastniť sa pojednávania informovať aj žalovaného. Pokiaľ žalobca poukazuje na to, že nežiadal o zmenu z dôvodu kolízie s iným pojednávaním ale kvôli onemocneniu advokátskej koncipientky, nepredložil už k žiadosti o odročenie pojednávania, že táto mala byť poverená na zastupovanie na predmetnom pojednávaní. Napriek tejto skutočnosti mal advokát v zmysle ust. § 16 ods. 1 zákona č. 568/2003 Z. z. o advokácii možnosť dať sa zastúpiť aj iným advokátom nakoľko podľa splnomocnenia zo dňa 17.04.2019 žalobca súhlasil s tým, aby si splnomocnený zástupca ustanovil zástupcu. Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie žalobcu za dôvodné a rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím

uznesením vo výroku, ktorým súd priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vzniknutých v súvislosti s odročeným pojednávaním dňa 17.9.2019 v rozsahu 100 % ako vecne správny potvrdil.

22. Vo výroku I. zostal rozsudok okresného súdu v spojení s doplnčiacim uznesením nedotknutý lebo nebol napadnutý odvolaním.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania v súvislosti s rozhodnutím o trovách konania vo veci samej bol žalobca a to v celom rozsahu a preto mu súd voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

24. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).